

HET NEDERLANDS GOLF MUSEUM NEEMT U MEE IN DE GESCHIEDENIS VAN EEN STOKOUDE SPORT

Door: Ellen Klaasse-Derks

Het zijn de verhalen achter de objecten die het Nederlands Golf Museum tot leven brengen. Van mensen die over vroeger en nu kunnen vertellen. In deze aflevering vertelt de auteur van deze rubriek, Ellen Klaasse-Derks, hoe zij met de golfsport in aanraking kwam.

DE GOLFBAAN IS ER VOOR IEDEREEN

Het was in het jaar 2005 toen ik me voor het eerst op een golfbaan waagde. Ondanks mijn slechte balgevoel. Op de middelbare school bood een sportdocent me ooit een taart aan als ik een keer wist te scoren bij basketballen. En hoewel mijn hele team me na die belofte de bal toespeelde, lukte het me toch niet die in het net te krijgen. Ik hoopte dat het bij golfen anders zou

gaan, omdat je bij die sport elke slag vanuit stilstand mag maken. Maar dat viel even tegen. Heel wat lessen verder mocht ik eindelijk op voor de baan-permissie, zodat ik op de 'grote baan' kon gaan oefenen voor het Golfvaardigheidsbewijs dat je toen nog moest halen. Helaas zakte ik en waren er nog wat extra lessen nodig.

Eenmaal op de 'echte' baan genoot ik van de prachtige natuur waarin ik mocht spelen. Maar frustratie was er ook. Veel zelfs. Over ballen die precies de andere kant uitgingen dan ik voor ogen had, het in de grond slaan met de club en de vele mislukte chips en putts. Toch bleef ik doorgaan. De sport liet me niet meer los en ik wilde het spelletje per se onder de knie krijgen. Soms lag ik er zelfs wakker van, piekerend wat ik kon doen om mezelf te verbeteren.

Oefening baart wel degelijk kunst en gaandeweg kwam er meer ontspanning in mijn spel. Ik moest leren niet kwaad te worden van een slechte slag. Bij een volgende slag krijg je immers steeds weer een nieuwe kans het beter te doen. Daar ging ik me op richten. Nu, ruim tien jaar later, ben ik nog steeds geen formidabele speler en niet verder gekomen dan handicap 54. Meestal tel ik mijn slagen niet eens. Het gaat me om het plezier in het spel, de mooie wandeling over de baan, en minder om het resultaat. Maar eerlijk is eerlijk: goede slagen dragen wel degelijk bij aan het genot. En als ik er wer-

kelijk niets van bak, kan ik de baan nog steeds behoorlijk chagrijnig verlaten. In de periode waarin ik leerde golfen was de sport zijn elitaire imago voorbij en hadden de banen met een gigantische toeloop te maken. Op de 18-holes baan waar ik speelde, was het zo druk dat de club wilde uitbreiden met minstens 9 holes. Natuurbeschermers staken er een stokje voor. Misschien maar goed ook. Niet veel later sloeg de economische crisis toe en hadden veel clubs met leegloop te kampen. Om het tij te keren werden de eisen om op een baan te mogen spelen danig versoepeld. Dat waarvoor ik zoveel moeite had moeten doen, werd voor de nieuwe lichter golfers een stuk makkelijker. Met de economie gaat het al weer jaren de goede kant uit. Ook voor golfbanen breken er betere tijden aan. Inmiddels verrijst er een enorm saunacomplex op de plek waar mijn oorspronkelijke golfclub ooit wilde uitbreiden. Hadden de natuurbeschermers die de uitbreiding tegen probeerden te houden gelijk of ongelijk? Die vraag kan ik niet beantwoorden. Wat ik wel weet is dat ze beter af waren geweest met de uitbreiding van het aantal holes dan met de komst van een saunacomplex. Een golfbaan is groen en maakt deel uit van het landschap. Niet zelden lopen er wandel- en fietspaden doorheen. Golfbaan Landgoed Bleijenbeek in Afferden, waar het Nederlands Golfmuseum zich bevindt, is er het perfecte voorbeeld van. Gelegen in Nationaal Park Maasduinen, een bosrijk rivierduinlandschap bij het

Limburgse dorpje Afferden. Lopend van de ene hole naar de andere passeer je weilanden met schapen, stromende beken en een fraaie kasteelruïne, waar vrijwilligers je kunnen rondleiden.

Wandelaars en fietsers kruisen je pad en op de parkeerplaats staan campers van toeristen die wat langer in deze omgeving willen verblijven. Dankbaar gebruik makend van de faciliteiten van de golfclub. De toiletvoorzieningen en de warme douches waar de handdoeken zelfs voor je klaarliggen. Het restaurant is een pleisterplaats voor alle bezoekers van Nationaal Park Maasduinen. En als je daar toch bent, breng je net zo makkelijk een bezoek aan het Nederlands Golf Museum, waar je de rijke historie van de golfsport beleeft. De golfbaan is er voor iedereen. Voor golfers en niet-golfers.

Ellen Klaasse Derks

**NEDERLANDS
GOLF
MUSEUM**

WORDT VRIEND

Het Nederlands Golfmuseum is gevestigd op Landgoed Bleijenbeek in Afferden, een landgoed met onder meer een golfbaan. Het bouwen van een museum kost veel geld. Wordt Vriend van het Nederlands Golfmuseum en help mee aan de verdere ontwikkeling van het boeiende reizen in de tijd. Kijk op onze website om te lezen hoe je Vriend kunt worden.

LANDGOED GOLFBAAN BLEIJENBEEK | AFFERDEN | WWW.GOLFMUSEUM.NL